

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2013

1029/2013

Maa- ja metsätalousministeriön asetus karjun spermalle eläintautien vastustamiseksi asetettavista vaatimuksista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2013

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintaulain (441/2013) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään karjun sperman keräämisessä, käsittelyssä ja säilytyksessä noudatettavista eläintautien vastustamista koskevista vaatimuksista.

2 §

Muu lainsäädäntö

Karjun sperman siirtämisestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä siirrettäviä sikoja sekä sikojen alkioita ja sukuoluja koskevista terveysvaatimuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1028/2013).

Karjun sperman tuonnista muusta kuin jäsenvaltiosta säädetään Euroopan yhteisön ulkopuolisista maista tuotavista eräistä elävistä eläimistä sekä niiden alkioista ja sukuoluista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (866/2008).

Salmonellanäytteenotosta uudiseläimiä tuottavassa sikojen pitopaikassa säädetään nautaeläinten ja sikojen salmonellavalvonasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1030/2013), jäljempänä *maa- ja metsätalousministeriön asetus 1030/2013*.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *spermalla* käsittelemätöntä, käsiteltyä tai laimennettua karjun siemennestettä;
- 2) *karjuasemalla* sperman keräysasemaa, jossa kerätään, käsitellään ja säilytetään karjun spermaa keinosiemennystarkoituksiin;

Neuvoston direktiivi 90/429/ETY (31990L0429); EUVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 62
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 176/2012 (32012R0176), EUVL N:o L 61, 2.3.2012, s.1
Neuvoston direktiivi 2008/73/EY (32008L0073); EUVL N:o L 219, 14.8.2008, s. 40
Komission päätös 2009/712/EY (32009D0712), EUVL N:o L 247, 19.9.2009, s. 13

3) *karanteenilla* pitopaikkaa, jossa karjuasemalle tarkoitettuja sikoja pidetään eristyksessä ennen karjuasemalle siirtoa ja josta siat siirretään suoraan karjuasemalle;

4) *alkuperäpitopaikalla* pitopaikkaa, josta sika toimitetaan karanteeniin;

5) *asemaeläinlääkärillä* toiminnanharjoittajan palveluksessa olevaa eläinlääkärää, joka vastaa tämän asetuksen noudattamisesta karjuasemalla;

6) *karanteenieläinlääkärillä* toiminnanharjoittajan palveluksessa olevaa eläinlääkärää, joka vastaa tämän asetuksen noudattamisesta karanteenissa; sekä

7) *tautisululla* sikalan henkilöliikennettä varten rakennettua sisäänkäyntijärjestelmää, jolla tarttuvien sikatautien leviäminen henkilöiden välityksellä estetään.

Tässä asetuksessa käytetään myös eläintautilain 6 §:ssä määriteltyjä käsitteitä.

4 §

Näytteiden lähettäminen laboratorioon

Tässä asetuksessa tarkoitetut näytteet on tutkittava Elintarviketurvallisuusvirastossa käyttäen soveltuvia menetelmiä ottaen huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksesta yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa annetun neuvoston direktiivin 90/429/ETY, jäljempänä *direktiivi 90/429/ETY*, vaatimukset. Näytteiden mukana on seurattava Elintarviketurvallisuusviraston lähete asianmukaisesti täytettynä.

2 luku

Alkuperäpitopaikkaa koskevat vaatimukset

5 §

Alkuperäpitopaikkaa koskevat yleiset terveysvaatimukset

Alkuperäpitopaikan on täytettävä liitteen I kohdan 1 mukaiset vaatimukset, ja alkuperäpitopaikan karja on tutkittava liitteen I kohdan 2 mukaisesti.

Jos alkuperäpitopaikka ei kuulu eläinlääkintähuoltolain (765/2009) 12 §:ssä tarkoitettuun, sikoja koskevan valtakunnallisen eläinten terveydenhuolto-ohjelman erityistasolle, pitopaikkaan liittyvän liitteen I kohdassa 1 mainitun eläintaudin leviämisen vaaran on eläinten terveydentilan, terveydentilan seurannan sekä eläintautien vastustamiseksi toteutettavien toimenpiteiden osalta oltava vähintään yhtä hyvin hallinnassa kuin siinä tapauksessa, että pitopaikka kuuluisi terveydenhuolto-ohjelman erityistasolle ja täyttäisi sen ehdot.

Elintarviketurvallisuusvirasto tekee hakemuksesta päätöksen 2 momentissa tarkoitettujen vaatimusten täyttymisestä. Hakemukseen on liitettävä asian ratkaisemiseksi riittävät selvitykset.

6 §

Sikojen, sperman ja alkuiden tuonti alkuperäpitopaikkaan

Jos alkuperäpitopaikkaan on tuotu toisesta jäsenvaltiosta tai muusta kuin jäsenvaltiosta peräisin olevia sikoja, spermaa tai alkioita taikka toisesta jäsenvaltiosta tai muusta kuin jäsenvaltiosta peräisin olevasta spermasta tai alkiosta tuotettuja sikoja, pitopaikasta ei saa toimittaa sikoja karanteeniin ennen kuin on tutkimuksin tai tarvittaessa karanteeneilla tai vastaavilla järjestelyillä varmistettu, että alkuperäpitopaikka täyttää 5 §:ssä säädetty vaatimukset.

Elintarviketurvallisuusvirasto tekee hakemuksesta päätöksen 1 momentissa tarkoitettuihin tarvittavista toimenpiteistä. Hakemukseen on liitettävä asian ratkaisemiseksi riittävät selvitykset.

3 luku

Karanteenia koskevat vaatimukset

7 §

Karanteenin hyväksyminen

Karanteenin hyväksymisestä säädetään eläintautilain 57 §:ssä. Hyväksymistä koske-

vassa hakemuksessa on oltava ehdotus karanteenieläinlääkäristä.

Aluehallintoviraston on tarkastettava karanteeni ennen sen hyväksymistä. Hyväksymisen edellytyksenä on, että karanteeni täyttää liitteen II kohdan 1 mukaiset vaatimukset.

8 §

Karanteenin toiminta ja valvonta

Karanteeniin saadaan vastaanottaa vain sikoja, jotka ovat peräisin 5 ja 6 §:n vaatimukset täyttävistä alkuperäpitopaikoista ja jotka aiotaan siirtää karjuasemalle.

Karjuasemalle siirrettäviä sikoja tulee pitää karanteenissa vähintään 30 vuorokauden ajan (*karanteeniaika*) ennen niiden siirtoa karjuasemalle. Karanteeniaikana karanteeniin ei saa tuoda uusia sikoja.

Karanteenin toiminnan on täytettävä liitteen II kohdan 2 vaatimukset.

Karanteenin on oltava karanteenieläinlääkärin säännöllisessä valvonnassa liitteen II kohdan 3 mukaisesti. Karanteenieläinlääkärin vaihtumisesta on ilmoitettava aluehallintovirastolle kirjallisesti vähintään 5 arkipäivää ennen kuin uusi karanteenieläinlääkäri aloittaa työnsä.

9 §

Edellytykset sikojen toimittamisesta karanteenista karjuasemalle

Karjuasemalle toimitettavien sikojen on oltava tutkittu liitteen II kohdan 4 mukaisesti kielteisillä tuloksilla ennen karanteeniajan alkamista. Tutkimukset voidaan tehdä alkuperäpitopaikassa tai karanteenissa. Jos tutkimukset tehdään karanteenissa, tulosten on oltava selvillä ennen karanteeniajan alkamista.

Karjuasemalle toimitettavat siat on käsiteltävä leptospiroosin varalta liitteen II kohdan 5 mukaisesti karanteeniaikana vähintään 15 mutta enintään 30 vuorokautta ennen siirtoa.

Karjuasemalle toimitettavat siat on tutkittava tarttuvien sikatautiin varalta liitteen II kohdan 6 mukaisesti. Tutkimustulosten on oltava selvillä ennen sikojen toimittamista karjuasemalle.

Muista edellytyksistä toimitettaessa sikoja

karanteenista karjuasemalle säädetään direktiivin 90/429/ETY liitteen B luvun I kohdassa 3—5.

10 §

Karanteenin viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkärin on tarkastettava karanteeni ja sen toiminta vähintään kerran vuodessa sen varmistamiseksi, että karanteeni edelleen täyttää hyväksymisen edellytykset ja että karanteenin toiminnalle säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

Kunnaneläinlääkärin on tiedotettava tekemänsä tarkastuksen tuloksesta viipymättä aluehallintovirastolle ja Elintarviketurvallisuusvirastolle.

11 §

Karanteenin hyväksymisen peruuttaminen

Karanteenin hyväksymisen peruuttamisesta säädetään eläintautilain 112 §:ssä.

12 §

Toimenpiteet, jos karanteenissa epäillään tai todetaan tarttuvaa sikatautiä

Karanteenieläinlääkärin on välittömästi ilmoitettava kunnaneläinlääkärille, jos karanteenissa epäillään tai todetaan esiintyvän liitteessä I mainittua eläintautia.

Sikojen siirtäminen karanteenista karjuasemalle on keskeytettävä 1 momentissa tarkoitettuna eläintautiepäilyn tai todetun eläintaudin esiintymisen johdosta siihen asti, kunnes epäily on osoitettu aiheettomaksi tai eläintauti on hävitetty karanteenista. Kunnaneläinlääkäri antaa ohjeet muiden kuin vastustettavien eläintautien hävittämiseksi.

Aluehallintovirasto voi kuitenkin sallia 2 momentissa tarkoitetut siirrot, jos sikojen eristämällä, tutkimisella tai käsittelyllä voidaan varmistaa, että sikojen toimittaminen ei aiheuta vaaraa eläintaudin leviämisestä karjuasemalle. Siirtoja ei kuitenkaan voida sallia,

jos kyseessä on eläintautilain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu helposti leviävä tai vaarallinen eläintauti.

4 luku

Karjuasemaa koskevat vaatimukset

13 §

Karjuaseman hyväksymisen edellytykset

Karjuaseman hyväksymisestä säädetään eläintautilain 47 §:ssä. Aluehallintoviraston on tarkastettava karjuasema ennen sen hyväksymistä. Hyväksymisen edellytyksenä on, että karjuasema täyttää liitteen III kohdan 1 mukaiset vaatimukset. Aluehallintoviraston on ilmoitettava karjuaseman hyväksymisestä kunnaneläinlääkärille ja Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Hyväksyttyjä karjuasemia koskevan luettelon julkaisemisesta säädetään eläintautilain 96 §:n 3 momentissa. Julkaiseminen suoritetaan neuvoston direktiivin 2008/73/EY täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden yhteisön eläinlääkintä- ja eläinjalostuslainsäädännön mukaisesti hyväksymien laitosten ja laboratorioiden luetteloista sisältävien internetpohjaisten tietosivujen osalta annetun komission päätöksen 2009/712/EY mukaisesti.

14 §

Karjuaseman toiminta

Karjuaseman toiminnassa on noudatettava liitteen III kohdan 2 vaatimuksia.

Karjuaseman on oltava asemaeläinlääkärin säännöllisessä valvonnassa liitteen III kohdan 3 mukaisesti.

Asemaeläinlääkärin on huolehdittava siitä, että kaikki karjuasemalla pidettävät karjut tutkitaan liitteen III kohdan 4 mukaisesti.

Karjuasemalla tapahtuvasta sperman keräämisestä, käsittelystä ja säilyttämisestä säädetään direktiivin 90/429/ETY liitteessä C.

Karjuaseman on ilmoitettava asemaeläinlääkärin vaihtumisesta aluehallintovirastolle vähintään viisi arkipäivää ennen kuin uusi asemaeläinlääkäri aloittaa työnsä.

15 §

Karjuaseman viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkärin on vähintään kaksi kertaa vuodessa tarkastettava karjuaseman tilat ja aseman toiminta sen varmistamiseksi, että karjuasema edelleen täyttää hyväksymisen edellytykset ja että karjuaseman toiminnalle säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

Kunnaneläinlääkärin on tiedotettava tekiensä tarkastusten tuloksista viipymättä aluehallintovirastolle ja Elintarviketurvallisuusvirastolle.

16 §

Karjuaseman hyväksymisen peruuttaminen

Karjuaseman hyväksymisen peruuttamisesta säädetään eläintautilain 112 §:ssä. Aluehallintoviraston on ilmoitettava karjuaseman hyväksymisen peruuttamisesta Elintarviketurvallisuusvirastolle. Ilmoituksen saatuaan Elintarviketurvallisuusviraston on peruutettava karjuasemalle antamansa hyväksymisnumero.

17 §

Toimenpiteet, jos karjuasemalla epäillään tai todetaan tarttuvaa sikatautia

Asemaeläinlääkärin on välittömästi ilmoitettava kunnaneläinlääkärille, jos karjuasemalla epäillään tai todetaan esiintyvän liitteessä I tarkoitettua eläintautia.

Jos karjuasemalla epäillään Aujeszkyyn tautia, bruselloosia, klassista tai afrikkalaista sikaruttoa tai muuta sellaista vastustettavaa tai uutta vakavaa tarttuvaa sikatautia, joka voi levitä sperman välityksellä, aluehallintovirasto määrää kaikki aseman karjuilta kerätyn sperman käyttökieltoon ja säilytettäväksi erillisessä varastossa sekä muista tarvittavista toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi. Määräys peruutetaan, jos epäily osoitetaan aiheettomaksi.

Elintarviketurvallisuusvirasto määrää toimenpiteistä, jos karjuasemalla todetaan liitteen III kohdassa 4 tarkoitettua eläintautia tai muuta sellaista vakavaa tarttuvaa sikatautia, joka voi levitä sperman välityksellä.

5 luku

Erinäiset säännökset

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2014.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2013

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Tällä asetuksella kumotaan karjun spermalle eläintautien vastustamiseksi asetettavista vaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (5/EEO/2012).

Eläinlääkintöylitarkastaja Seppo Kuosmanen

ALKUPERÄPITOPAIKKAA KOSKEVAT TERVEYSVAATIMUKSET**1. Alkuperäpitopaikan eläintautitilanne**

- 1.1. Alkuperäpitopaikan on täytettävä direktiivin 90/429/ETY liitteen B luvun I kohdassa 1.2. säädetty vaatimukset.
- 1.2. Alkuperäpitopaikassa ei sen lisäksi, mitä kohdassa 1.1. säädetään, saa esiintyä eikä olla syytä epäillä esiintyvän seuraavia eläintauteja:
 - 1.2.1. PRRS-tauti,
 - 1.2.2. sikojen tarttuva gastroenteriitti (TGE-tauti)
 - 1.2.3. porsasyskä,
 - 1.2.4. aivastustauti,
 - 1.2.5. dysenteria,
 - 1.2.6. kapi,
 - 1.2.7. kliininen Actinobacillus pleuropneumonia -tartunta,
 - 1.2.8. kliininen PMWS-tauti.

2. Eläintautitutkimukset

Alkuperäpitopaikan karja on lähetettäessä sikoja karanteeniin oltava tutkittu verinäytteistä seuraavien eläintautien varalta kielteisin tuloksin:

1. bruselloosi,
2. Aujeszky'n tauti,
3. sikojen tarttuva gastroenteriitti (TGE-tauti),
4. PRRS-tauti,
5. klassinen sikarutto.

Jos alkuperäpitopaikka sijaitsee jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion alueella tai muussa kuin jäsenvaltiossa, joka on edellä luetelluista eläintaudeista vapaa, pitopaikan karjasta on oltava tutkittu siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana vähintään 15 sikaa. Näytteenotto voidaan tehdä myös teurastuksen yhteydessä.

Jos alkuperäpitopaikka sijaitsee jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion alueella tai muussa kuin jäsenvaltiossa, joka ei ole edellä luetelluista eläintaudeista vapaa, Elintarviketurvallisuusvirasto päättää jokaisen eläntaudin osalta erikseen tutkittavien sikojen määrästä ja tutkimuksen suorittamisajankohdasta.

KARANTEENIA JA SIKOJEN TUTKIMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET**1. Karanteenin hyväksymistä koskevat vaatimukset**

Karanteenin hyväksymisen edellytyksenä on:

- 1.1. Karanteeni ei sijaitse pitopaikassa, jossa pidetään muita sikoja kuin karanteenissa olevat siat.
- 1.2. Karanteeni on aidattu tai muilla kiinteillä rakennelmilla suojattu siten, että yhteys ulkopuolisiin sorkka- ja kavioläimiin estyy.
- 1.3. Eläintilat ovat helposti puhdistettavia ja desinfioitavia.
- 1.4. Eläintilojen sisäänkäynnin yhteydessä on tautisulku.

2. Karanteenin toimintaa koskevat vaatimukset

- 2.1. Karanteenissa ei saa pitää karanteeniaikana muita eläimiä kuin karjuasemalle toimitettavaksi aiottuja sikoja.
- 2.2. Karanteeniin saa tuoda sikoja vain karanteenieläinlääkärin luvalla.
- 2.3. Karanteenin ulkopuolelle vietyjä sikoja ei saa tuoda takaisin karanteeniin.
- 2.4. Velvollisuudesta pitää kirjaa karanteenissa olevista sioista säädetään sikaeläinten tunnistamisesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 720/2012, jäljempänä maa- ja metsätalousministeriön asetus 720/2012. Lisäksi karanteenieläinlääkärin on pidettävä kirjaa kaikista tehdyistä terveystarkastuksista ja eläinlääkinnällisistä toimenpiteistä sekä yksilökohtaisesti kunkin eläimen sairauksista ja terveydentilasta.
- 2.5. Karanteenin ympäristöstä ja toiminnasta aiheutuvat tautiriskit on kartoitettava, ja toimintaa on harjoitettava ennalta laaditun, riskien hallintaa koskevan suunnitelman mukaan. Tautisuojauksesta on pidettävä kirjaa karanteenieläinlääkärin päättämällä tavalla.
- 2.6. Karanteenissa on torjuttava tuhoeläimiä erikseen tehdyn suunnitelman mukaisesti.
- 2.7. Eläintiloihin ei saa päästää henkilöitä, jotka ovat edeltävien 12 tunnin aikana käyneet muissa sikojen pitopaikoissa, ellei pitopaikan terveystilanne ole vähintään yhtä hyvä kuin karanteenin. Karanteenieläinlääkäri voi kuitenkin sallia välttämättömät käynnit eläintiloissa.
- 2.8. Eläintiloihin ei saa päästää henkilöitä, jotka ovat edeltävien 48 tunnin aikana käyneet ulkomailla.
- 2.9. Eläintiloissa on käytettävä kertakäyttöisiä tai karanteenin omia suojavaatteita ja jalkineita. Eläintiloihin on kuljettava tautisulun kautta.
- 2.10. Asiattomien henkilöiden pääsy karanteeniin on estettävä. Karanteenieläinlääkärin on neuvottava vierailijoita eläintautien leviämisen estämiseksi tarpeellisista toimenpiteistä. Kaikista karanteenissa vierailevista henkilöistä on pidettävä kirjaa.
- 2.11. Jos karanteenin eläimissä havaitaan tarttuvien tautien oireita, on asiasta välittömästi ilmoitettava karanteenieläinlääkärille.

3. Karanteenieläinlääkärin tehtävät

Karanteenieläinlääkärin tulee:

- 3.1. huolehtia, että karanteeniin tuotavat siat ja niiden alkuperäpitopaikat täyttävät tämän asetuksen mukaiset vaatimukset ja, jos alkuperäpitopaikka kuuluu 6 §:ssä tarkoitettuun terveydenhuolto-ohjelmaan, että alkuperäpitopaikka täyttää ohjelman mukaiset vaatimukset;
- 3.2. huolehtia, että kohdissa 2.5. ja 2.6. mainitut suunnitelmat on laadittu ja että ne pidetään ajan tasalla;
- 3.3. tarkkailla säännöllisesti eläinten terveydentilaa ja huolehtia sairauksien ennaltaehkäisystä ja hoidosta;
- 3.4. valvoa henkilöliikennettä ja yleistä hygieniää karanteenissa ja antaa näistä ohjeet;
- 3.5. huolehtia, että karanteenissa vaadittava kirjanpito on ajantasaista;
- 3.6. huolehtia, että eläimille suoritetaan kaikki vaaditut toimenpiteet ja tutkimukset; sekä
- 3.7. tehdä tarvittaessa kuolleitten eläinten obduktiot ja huolehtia muista eläinten tautitilanteen selvittämiseksi tarvittavista tutkimuksista.

4. Tutkimukset ennen karanteeniajan alkamista

- 4.1. Ennen karanteeniajan alkamista sioille tehtävistä tutkimuksista säädetään direktiivin 90/429/ETY liitteen B kohdassa 1.3.
- 4.2. Lisäksi siat on tutkittava PRRS- ja TGE-tautien varalta samanaikaisesti kohdassa 4.1. tarkoitettujen tutkimusten kanssa.

5. Käsittely leptospiroosin varalta

Siat käsitellään dihydrostreptomysiinillä (annostus 25 mg elopainokiloa kohti) kahdesti 14 vuorokauden välein.

6. Tutkimukset karanteeniaikana

- 6.1. Karanteeniaikana sioille tehtävistä tutkimuksista säädetään direktiivin 90/429/ETY liitteen B luvun I kohdassa 1.4. ja 1.5.
- 6.2. Lisäksi siat on tutkittava PRRS- ja TGE-tautien varalta samanaikaisesti kohdassa 6.1. tarkoitettujen tutkimusten kanssa.
- 6.3. Siat on tutkittava myös salmonellan varalta peräsuolesta otetusta ulostenäytteestä. Tutkittavat näytteet voidaan yhdistää enintään 10 eläimen yhteisnäytteeksi. Näytteet on toimitettava tutkittavaksi salmonellatutkimuksia varten hyväksytyyn laboratorioon, ja niiden tutkimisessa on käytettävä maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1030/2013) 5 §:ssä vaadittua menetelmää.

Jos edellä kohdassa 6.3. mainitussa tutkimuksessa todetaan salmonellaa, sikoja saa siirtää karanteenista karjuasemalle vasta sen jälkeen, kun karanteeniin eläintautilain 23 §:n nojalla kohdistettu päätös on kumottu.

KARJUASEMAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Karjuaseman hyväksymisen edellytykset

Karjuaseman hyväksymisen edellytyksenä on:

- 1.1. Karjuasemalla on vähintään:
 - 1.1.1. eläintilat;
 - 1.1.2. tilat sperman ottoa varten sekä erillinen huone spermanottovälineiden puhdistusta, desinfiointia ja sterilointia varten;
 - 1.1.3. sperman käsittelyä varten huone, jonka ei välttämättä tarvitse olla aseman yhteydessä; sekä
 - 1.1.4. sperman varastointia varten huone, jonka ei välttämättä tarvitse olla aseman yhteydessä.
- 1.2. Karjuasema on rakennettu ja eristetty siten, että yhteys sen ulkopuolella oleviin sorkka- ja kavioläimiin estyy. Karjuasema ei sijaitse pitopaikassa, jolla pidetään muita sikoja kuin karjuasemalla olevat siat.
- 1.3. Karjuasema on rakennettu siten, että eläintilat sekä spermanotto-, käsittely- ja varastointitilat voidaan helposti puhdistaa ja desinfioida.
- 1.4. Karjuasema on rakennettu siten, että eläintilat ovat fyysisesti erillään sperman käsittelytiloista ja että molemmat mainitut tilat ovat erillään sperman varastointitiloista.
- 1.5. Karjuasemalla on erilliset eristystilat, joista ei ole välitöntä yhteyttä muiden eläinten tiloihin.
- 1.6. Eläintilojen sisäänkäynnin yhteydessä on tautisulku.
- 1.7. Karjuasemalle on nimetty asemaeläinlääkäri, joka on Suomessa laillistettu eläinlääkäri. Karjuaseman hyväksymisen yhteydessä aluehallintoviraston tulee valtuuttaa asemaeläinlääkäri tehtävänsä kirjallisesti.
- 1.8. Karjuaseman on oltava asemaeläinlääkärin jatkuvassa valvonnassa.
- 1.9. Karjuasemalla työskentelevä henkilöstö on teknisesti pätevää ja asianmukaisesti koulutettua huolehtimaan eläintautien torjunnassa tarvittavasta hygieniasta ja desinfektioimenpiteistä.

2. Karjuaseman toimintaa koskevat vaatimukset

- 2.1. Karjuasemalla saa pitää vain karjuja, joista spermaa on tarkoitus kerätä.
- 2.2. Siat on tuotava karjuasemalle joko:
 - 2.2.1. hyväksytystä karanteenista;
 - 2.2.2. toiselta hyväksytyltä karjuasemalta, jonka eläintautitilanne vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, edellyttäen, että 9 §:n 4 momentissa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät ja että tämän liitteen kohdan 4 edellyttämät rutiinitutkimukset on tehty edeltävien 12 kuukauden aikana; tai
 - 2.2.3. toiselta hyväksytyltä karjuasemalta, jonka eläintautitilanne ei TGE-taudin, PRRS-taudin, salmonelloosin tai leptospiroosin suhteen vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, edellyttäen, että 9 §:n 4 momentissa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät, että tämän liitteen kohdan 4 edellyttämät rutiinitutkimukset on tehty edeltävien 12 kuukauden aikana ja että eläimet on eristetty ennen karjuasemalle siirtoa karjuasemaa valvovan kunnaneläinlääkärin hy-

väksymällä tavalla ja tutkittu asianomaisen taudin varalta negatiivisin tuloksin.

- 2.3. Eläimet on siirrettävä karjuasemalle siten, että eläimet eivät siirron aikana pääse välittömään tai välilliseen kosketukseen sellaisten sorkkaeläinten kanssa, joiden terveydentila on huonompi. Käytettävä kuljetuskalusto on aina ennen käyttöä desinfioitava. Karjuaseman asemaeläinlääkärin tulee antaa ohjeet desinfioinnista.
- 2.4. Velvollisuudesta pitää kirjaa karjuasemilla olevista sioista säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 720/2012. Lisäksi asemaeläinlääkärin on pidettävä kirjaa kaikista tehdyistä terveystarkastuksista ja eläinlääkinnallisistä toimenpiteistä sekä yksilökohtaisesti kunkin eläimen sairauksista ja terveydentilasta.
- 2.5. Karjuaseman on kartoitettava ympäristöstä ja toiminnastaan aiheutuvat tautiriskit ja toimittava ennalta laaditun, riskien hallintaa koskevan suunnitelman mukaisesti. Tautisuojauksesta on pidettävä kirjaa.
- 2.6. Karjuasemalla on torjuttava tuhoeläimiä erikseen tehdyn suunnitelman mukaisesti.
- 2.7. Kaikista karjuasemilla vierailevista henkilöistä on pidettävä kirjaa. Asiattomien henkilöiden pääsy karjuaseman tiloihin on estettävä.
- 2.8. Karjuaseman eläintiloihin ei saa päästää henkilöitä, jotka ovat edeltävien 12 tunnin aikana käyneet muissa sikojen pitopaikoissa, ellei pitopaikan terveystilanne ole vähintään yhtä hyvä kuin karjuaseman. Asemaeläinlääkäri voi kuitenkin sallia välttämättömät käynnit eläintiloissa.
- 2.9. Karjuaseman eläintiloihin ei saa päästää henkilöitä, jotka ovat edeltävien 48 tunnin aikana käyneet ulkomailla.
- 2.10. Karjuaseman eläintiloissa on käytettävä kertakäyttöisiä tai karjuaseman omia suojavaatteita ja jalkineita. Karjuasemalle on kuljettava tautisulun kautta.
- 2.11. Jos karjuaseman eläimissä havaitaan tarttuvien tautien oireita, on asiasta välittömästi ilmoitettava asemaeläinlääkärille.
- 2.12. Karjuasemalla saadaan käsitellä ja säilyttää vain tämän asetuksen mukaisesti tuotettua spermaa sekä 2 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitettujen säännösten mukaisesti maahan tuotua karjun spermaa. Maahan tuotu sperma on säilytettävä eri säiliöissä kuin tämän asetuksen mukaisesti tuotettu sperma. Karjuasemalla käsiteltävää ja säilytettävää spermaa ei saa päästä kosketukseen muun sperman kanssa. Kaikista varastoon tulevista ja lähtevistä sperma-annoksista on pidettävä kirjaa.
- 2.13. Sperman keräyksen, käsittelyn ja säilytyksen on tapahduttava ainoastaan näihin tarkoituksiin varatuissa tiloissa ja noudattaen ehdottoman hyvää hygieniää.
- 2.14. Kaikki sperman keräyksen ja käsittelyn yhteydessä sperman tai luovuttajaeläimen kanssa kosketuksiin joutuvat välineet, kertakäyttövälineitä lukuun ottamatta, on desinfioitava tai steriloitava ennen käyttöä. Asemaeläinlääkärin tulee antaa ohjeet desinfioinnista ja steriloinnista.
- 2.15. Sperman käsittelyssä käytetyt eläinperäiset tuotteet, mukaan lukien lisä- ja laimennusaineet, on hankittava tai käsiteltävä ennen käyttöä siten, että eläintautien leviämisen vaara estyy.
- 2.16. Säilytys- ja kuljetusastiat, lukuun ottamatta uusia kertakäyttösäiliöitä, on desinfioitava tai steriloitava ennen jokaista täyttöä. Asemaeläinlääkärin tulee antaa ohjeet desinfioinnista ja steriloinnista.
- 2.17. Pakastukseen ei saa käyttää pakastusnestettä, jota on aiemmin käytetty muiden eläinperäisten tuotteiden käsittelyyn.
- 2.18. Riippumatta siitä, jaetaanko sperman keräyserät pienempiin annoksiin, on jokainen spermaerä merkittävä selvästi siten, että sperman keräyspäivä, luovuttajaeläimen rotu, numero tai muu tunnistetieto sekä alkuperämaa, karjuaseman nimi ja rekisterinumero (mahdollisesti koodimuodossa) ovat helposti todettavissa.

3. Asemaeläinlääkäriin tehtävät:

Asemaeläinlääkäriin tulee:

- 3.1. tarkkailla säännöllisesti karjujen terveydentilaa ja huolehtia sairauden hoidosta (ennaltaehkäisy ja terapia);
- 3.2. valvoa sperman ottoa, käsittelyä, varastointia ja kirjanpitoa;
- 3.3. huolehtia, että sperman käsittelyssä käytetyt eläinperäiset tuotteet täyttävät kohdan 2.17. vaatimukset;
- 3.4. valvoa henkilöliikennettä ja yleistä hygieniaa karjuasemalla ja antaa näistä neuvoja;
- 3.5. huolehtia, että karjuille suoritetaan kaikki karjuasemalla tehtäväksi määrätyt toimenpiteet ja tutkimukset;
- 3.6. huolehtia, että kohdissa 2.5. ja 2.6. mainitut suunnitelmat on laadittu ja että ne pidetään ajan tasalla;
- 3.7. tehdä tarvittaessa karjujen obduktiot ja huolehtia muista eläinten tautitilanteen selvittämisen kannalta tarvittavista tutkimuksista; sekä
- 3.8. huolehtia, että seminologeille ja karjuaseman henkilökunnalle annetaan aliansa kuuluvaa jatkokoulutusta sekä heidän tehtäväkenttäänsä liittyvää tietoa eläintautitilanteesta.

4. Tutkimukset karjuaseman sioista

- 4.1. Karjuasemalla olevien sikojen tutkimisesta ja toimenpiteistä, jotka suoritetaan silloin, kun tutkimustulos on positiivinen, säädetään direktiivin 90/429/ETY liitteen B luvussa II.
- 4.2. Lisäksi siat on tutkittava PRRS-taudin varalta samanaikaisesti kohdassa 4.1. tarkoitettujen tutkimusten kanssa.

Jos näytteet otetaan teurastamolla, asemaeläinlääkäriin tai karjuasemasta vastuussa olevan toimijan on ilmoitettava asiasta teurastamon tarkastuseläinlääkärille, jonka on huolehdittava näytteiden ottamisesta ja niiden lähettämisestä Elintarviketurvallisuusvirastoon.